

AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN IN SPIRIT FOREIGN
IN LANGUAGE ONLY

AMERICAN HOME

SLOVENIAN MORNING
DAILY NEWSPAPER

NO. 199.

CLEVELAND, OHIO, MONDAY MORNING, AUGUST 25th, 1930.

LETO XXXII.—VOL. XXXII.

Policija se nepostavno poslužuje sekir in razbija stanovanja

Anderson, Ind., 22. avgusta. Župan tega mesta, Jesse Mellett in policijski načelnik Alvin Riggs, sta danes v spremstvu 12 policistov napadla enajst prostorov, kjer se je prodajala opojna pijača in pa so se zbirali hazardisti. S seboj sta vzela sekire, kladiva in enako orodje, in kjerkoli sta prišla, sta razbila vse. Župan Mellett je brat urednika Don Mellett iz Canton, O., ki je bil umorjen, potem ko je dalj časa napadal kršilce prohibicije v svojem mestu. Župan Mellett se je hotel maščevati za smrt svojega brata, pa je sklenil, da priredi pogon na dozdevne kršilce prohibicije. Več izmed prizadetih lastnikov prostorov se je pritožilo na sodnijo, da je župan nepostavno uničil njih lastnino. Poleg salonov je vdrl župan s policisti tudi v tri privatna stanovanja, da si ni imel varanta za to. Župana čakala sodnijska obravnava radi nepostavnega dejanja, ki ga je izvršil z napadom na privatna stanovanja.

"Ma" Ferguson poražena pri volitvah

Dallas, Tex., 24. avgusta. Številke, ki so sedaj priobčene, kažejo, da je bila pri demokratijskih primarnih volitvah poražena včeraj Mrs. Miriam (Ma) Ferguson kot kandidatinja za governorja. Imenovan je bil Ross S. Sterling iz Houstona, ki je časnikiar in milijonar. V 248 okrajih izmed 253 je dobil Sterling 462,324 glasov, Ma Ferguson pa 370,468. Sterling je znan po svoji dobroti daleč naokoli.

Slovenski radio klub

Pri zadnji seji Slovenskega radio kluba se je sprejela resolucija Mr. Leo Lausina. Na njegovo mesto je izvolil Klub novega člana v osebi Mr. Augusta Kauška, znanega prodajalca zemljišč v Nottinghamu. Slovenski radio klub šteje 12 članov, ki so sledeči: North American Trust Co., Ameriška Domovina, Frank Černe, Krist Mandel, August Kaušek, Slapnik Bratje, Grdina's Hardware, Joseph Stampfel, A. Grdina & Sons, John L. Mihelich Co., Slovenska Dobrodela Zveza in John Potokar, lastnik The Double Eagle Bottling Co. Klub je sklenil še nekaj drugih važnih sprememb v poslovanju, o katerih bomo pravčasno poročali.

Mr. Kalish iz urada

Mr. Edward Kalish, ki je bil mnogo let superintendent St. Clair javnega kopalnice, je dobil od mestne vlade dekret, da resignira. Popolnoma nobenega vzroka ni, da bi bil Mr. Kalish odstavljen—razven političnega! Sedanja mestna vlada v City Hall je sovražna našim ljudem, in to je edini vzrok, da je Mr. Kalish, ki je toliko let tako vestno in pošteno vodil upravo kopalnice, da so mu celo nasprotniki priznali najbolj točno poslovanje. Toda točnost in poštenost menda ne šteje pri gotovih krogih nič. Well, novembra meseca so volitve!

Novi naročniki

Te dni so se naročili sledeči naši rojaki na dnevnik "Ameriška Domovina": Frank Kraucar, Frank Seffrin, Louis Haffner, Mr. Kalin in Frances Vičič. Vsem prav iskrena hvala!

Nova policijska metla v osebi Matowitza je začela dobro pometati

Videti je, da novi policijski načelnik, ki smo ga dobili v Clevelandu, se dobro zaveda svojega posla. Namesto da bi dal povelje policistom, da vohunijo okoli za kapljico vina ali pive, je strogo naročil vse policijske potnike policijskih inšpektorjev, da pograbijo in aretirajo vse znane sumljive ljudi, ki se pečajo z raketiranjem, hazardiranjem, s prostitucijo in enako. Policijska je tekem treh dni, odkar je Matowitz na krmilu policijskega oddelka prišla že nad 100 sumljivih oseb. Vse te so pripeljali na glavno policijsko postajo. Mestni detektivi so bili poklicani, da pridejo tja in si dobro ogledajo sumljive karakterje, tako da jih bodo poznali, kadar se pripeti rop ali umor ali kaj sličnega. Med gangeži v Clevelandu je postalo precej nemirno, odkar Matowitz vodi policijski oddelk. Vsem je znano, da "načelnik misli business," in da bo najbolje, da ali prenehajo s svojimi kriminalnimi aktivnostmi ali pa beže iz mesta, kajti Matowitz jim ne bo dal miru. Izjavil je, da bo vse sumljive karakterje preganjal neprestano in jim tako zagrenil življenje, da bodo ali šli ali pa odnehali. Mestna vlada v City Hall je zaenkrat pustila svobodno roko Matowitzu in gleda, kakšen uspeh bo imel z zločinci.

Bančni banditi dobijo kazensko palico

Hamilton, Ont., 22. avgusta. John Nevins in Norman Sherratt, dva šoferja, sta včeraj oropala tukajšnje Royal Bank, kateri sta odnesla \$500.00. 24 ur pozneje sta bila že prijeta in sta priznala svoj zločin. Vsak je bil obsojen na 6 let zaporu, poleg tega pa dobi vsak bandit 30 udarcev z bičem na hrbet vsako leto, dokler biva v zaporu. Zasojenjena kazen, toda zaslužena.

Policija ustrelila 3 komuniste, 8 ranila

Bunzlau, Sleska, 24. avgusta. Ko je skušala danes skupina komunistov razbiti zborovanje nemških fašistov, je policija začela streljati na komuniste. Trije so bili ubiti na licu mesta, dočim jih je bilo osem ranjenih.

Brez pravih hlač se ne sme po mestu

Pueblo, Colo., 22. avgusta. Župan tega mesta je danes odredil, da naj policija aretirava vse moške in ženske, ki hodijo po mestu s takozvanimi "shorts," kar so nekake hlače, katerim manjka hlačin.

Mu je zaprl pot

Znani rokoborec Gene Stanton je skušal zadnji petek primerjati se z našim slovenskim rokoborcem Frank Simončičem Simms. Stanton je hotel stopnjo višje na potu proti prvenstvu, toda težka slovenska desnica Frankie Simmsa mu je zaprla pot. V petem nastopu je slovenska pest Simmsa tako udarila, da je moral Stanton obležati na tleh. Tudi brat Frankov, Eddie Simončič, je imel nastop zadnji petek v mestnem avditoriju. V minuti in pol je dokazal Josu. Lillichu iz Rochesterja, N. Y., da se s Slovenci ne more šaliti. Tako imata Frankie in Eddie zopet večji kredit na polju rokoborbe.

Kako je bilo nekdanj in kako je danes!

Dva delavca bila ubita pri praznovanju obletnice Sacco in Vanzettija

Avella, Pa., 23. avgusta. Dva delavca sta bila ubita danes v tem mestu ob priliki praznovanja tretje obletnice, odkar sta bila znana anarhista Sacco in Vanzetti usmrčena radi umora v državi Massachusetts. Ubit je bil George Harkoff, star 35 let in Stephen Mina, star 40 let. Komunisti so nahujskali delavce, da so se zbrali na glavnem trgu, da protestirajo proti usmrtni obedi anarhistov. Kakih 150 oseb se je zbralo na protestnem zborovanju. Komunisti so imeli več govorov. Če sta bila Harkoff in Mina med govorniki, policija ni mogla dognati. Glavni govornik je bil neki Pietro Patrella, Italijan. Kot se je dognalo, sta Mina in Harkoff ugovarjala govorniku, nakar je Patrella poignil revolver in začel streljati. Oba sta bila zadeta od več krogelj. Patrella je pobegnil takoj po streljanju. Ko je policija preiskala njegovo stanovanje, je dobila tam precej dinamita. Zapolnila je tudi precej komunistične literature. Sacco in Vanzetti, dva anarhista, sta bila umorjena glasom postave. In kdo bo maščeval umor dveh delavcev v Avelli? In oba sta bila nedolžna.

Smrt radi avto

Dne 16. avgusta je bil povozen ravno pred svojim domom od avtomobila Harold Smole, star osem let. Prepeljan je bil v Huron Rd. bolnico, kjer je teden pozneje umrl za poškodbami. Tu zapuščata starše in dve sestrici. Bil je član mladinskega oddelka dr. Novi Dom št. 7 S. D. Z. Pogreb se vrši v torek jutraj iz hiše žalosti na 1144 E. 63rd St. pod vodstvom F. Zakrajšek. Iskreno sožalje staršem!

Jakac in vreme

V sobotni številki "Ameriške Domovine" smo potipali "Enakopravnost" žilo, češ, kako more hvaliti in slaviti senatorja McCullocha, republikanca, katerega napada vse organizirano delavstvo države Ohio radi njegovega, delavstvu sovražnega stališča. In po stari navadi zavijanja, lisica Enakopravnost, namesto da bi odgovorila stvarno, zavija in prinaša stvari na dan, ki nimajo absolutno zveze z našim zatrdilom. Da, g. Jakaca, tega odličnega umetnika, smo mi nagovorili, da je šel v Washington slikat. Slikanje je umetnost, hvaliti pa suhača in nasprotnika delavca, kot je storila "Enakopravnost," ko je pisala "o izrazitosti senatorja McCullocha, to so pa drugi groši. Enakopravnost naj odgovori: Zakaj hvali McCullocha, katerega napada vse organizirano delavstvo? Zakaj hvali McCullocha, ki je glasoval za imenovanje Parkerja sodnikom najvišje sodnike? Zakaj hvali McCullocha, ki je izjavil, da imamo pod predsednikom Hooverjem krasno blagostanje in ki je obenem izjavil, da je prohibicija blagoslov za Ameriko? To odgovorite, pa pustite g. Jakaca v Washingtonu, da slika po svoji umetnosti.

Listnica uredništva

Prijatelj. Žal, da vam tozadevno ne moremo dati natančnejše pojasnila. Dotična postava se je pravkar spremenila. Najbolje je, da se podate v glavni colninski urad, ki se nahaja v poštnem poštopju. Tam boste dobili najbolj zanesljive informacije.

* V Pragi se je včeraj ponesrečil zrakoplov. 10 oseb je bilo ubitih.

Glasom uradnega štetja imamo v Ameriki dva milijona in pol brezposelnih

Washington, 23. avgusta.—Največ brezposelnih delavcev in uslužbencev je glasom uradnega štetja, ki se je začelo 1. aprila, letos, v državi New York, največ glede procentov prebivalstva pa je brezposelnih v državi Michigan. Števni urad pravkar naznanja končne številke glede brezposelnosti v Zedinjenih državah. Dne 1. aprila je bilo v Zedinjenih državah vsega skupaj 2,527,582 brezposelnih ljudi. To je približno nekoliko več kot tri procente vsega prebivalstva. Najmanj brezposelnih, procentualno, se nahaja v državi South Dakota, kjer znaša število brezposelnih komaj pol procenta vsega prebivalstva, dočim znaša v državi Michigan procentualno število brezposelnih 3.3 procente. Za državo Ohio še nimajo natančnih številk.

Nekaj drobnih novic iz naselbine Lorain

Mrs. Louise Kamnikar iz 34. ceste se nahaja v tukajšnji bolnici, kjer je bila operirana za vnetjem slepiča. — Mrs. Frances Tomšič iz 32. ceste se tudi nahaja v bolnici. Bila je operirana. Obema rojakinjama želimo, da bi čim prej in dobro ckevali. — Po parletnem bivanju v Warrensville sanatoriju se je dobra in zdrava vrnila k svoji družinici Mrs. Matilda Janežič (Svetova). — Od družine J. Peruškove na 30. cesti, sta se dve hčerki posvetili redovniškemu življenju. Josephine je že dobila črn pajčolan, in Mildred pa belega. Želimo jima stanovitnosti v težkem redovniškem poklicu.

Politična mašina Maurice Maschketa je začela ponovno pokati

Ponoven dokaz, da politična mašina, katero je vladal znani republikanski bos Maurice Maschke, tekom zadnjih 25 let v Clevelandu, poka in krahira na vseh krajih, je sestava posebnega republikanskega odbora v East Clevelandu, kjer so se zbrali prominentni republikanci, se otresli jarma bosa Maschke in ustanovili svojo lastno organizacijo z dolgo listo odličnih republikancev v odboru. Na čelu nove republikanske organizacije je Donald Van Buren, bivši zvezni pravdnik v Clevelandu, katerega je Maschke vrgl iz republikanskega odbora, ker je pri zadnjih volitvah deloval za Arthur Day-a, kot kandidata za državnega pravdnika. Van Buren je varni vodja v East Clevelandu. Med ustanovitvi novega republikanskega kluba v East Clevelandu dobimo imena kot: Allen Corlett, Horace Sanborn Wm. Eirick, Henry Emerson in drugi, ki so za republikansko stranko mnogo naredili, toda so sedaj obrnili hrbet Maschketu in ustanovili lastno organizacijo. In dočim prominentni Clevelandčani obdržajo hrbet bosu Maschketu, je Mr. Vatro J. Grill, urednik "Enakopravnosti" šel k Maschketu, ki ga je milostno sprejel v svoje vrste. Zastopal ne bo tam drugega kot samega sebe.

Najhitrejša vožnja preko Pacifika

Victoria, British Columbia, 24. avgusta. Sem je dospel včeraj iz Japonske najnovejši parnik Canadian Pacific družbe, po imenu "Empress of Japan." Naredil je rekordno vožnjo preko Pacifika. Pripeljal je iz Yokohame, Japonsko, v to pristanišče v osmih dneh in šestih urah. Vožnja je dolga 4,118 milj. Pripeljal je s seboj 1,212 potnikov. Parnik je bil postavljen šele v službo. Veljal je \$7,500,000.

Neprava postava

Mestna zbornica je pred več leti naredila postavko, ki zahteva od onih, ki prodajajo takozvani "near beer" \$10.00 posebne licence. Sodnik MacMahon je sedaj odredil, da je ta postavka neveljavna. Mesto že pobira licenco za prodajo mehkih pijač, in sicer se plača za to \$1.00, potem pa pobira od onih, ki prodajajo "near beer" še posebej \$10.00 na leto. Oni, ki so plačali \$10.00 za tozadevno licenco, bodo lahko denar nazaj zahtevali, toda pričakuje se, da se bo mesto tozadevno pritožilo na višjo sodnijo in zadeve še ne bo kmalu konec.

Iz konvencije

V soboto in nedeljo smo dobili več telefonskih klicev iz Waukegan, Ill., glede poteka konvencije. V petek in soboto se je delegacija pečala s pravili, in ni bilo nič kaj posebnega. Konvencija se bo vršila še v ponedeljek in torek, in se pričakuje, da bo v torek zvečer zaključena.

Najnovejši radio

Pravkar je dospel v javnost najnovejši radio aparat z imenom "Lyric" na sedem slušalk. Te vrste moderni radio aparat dobite pri našem poznanim Frank Černetu, 6033 St. Clair Ave.

Ruth McCormick ne ve ali je suha ali mokra. Kaj porečejo volivci?

Chicago, 23. avgusta. Ruth Hanna McCormick, republikanska kandidatinja za senat, ki je odločna pristašinja prohibicije, je danes izjavila, da bo opustila svoje prohibicijsko prepričanje, ako volivci države Illinois pri prihodnjih volitvah glasujejo z večino proti prohibiciji. Časopisje komentira to njeno izjavo na ta način, da Ruth McCormick ne ve, ali je mokra ali suha. Dočim je bilo njeno sedanje stališče absolutno v prid prohibicije, pa se je ustrašila gibanja, ki se vrši po državi Illinois v prid odprave prohibicije. Enako je tudi se izjavil republikanski državni odbor republikanske stranke. Republikanci, ki so bili doslej izrecno na strani prohibicijske stranke, in ki so krivi, da je prohibicija upeljana v Ameriki in so tudi odgovorni za vse posledice, vidijo zadnje čase, da prihaja narod od prohibicije k zmernosti in je za odpravo krute prohibicijske postave. Toda, dočim se je demokratska stranka v državi Ohio izjavila za odpravo prohibicije, in enako tudi demokratska stranka v državi Illinois, pa republikanci čakajo, kaj bo povedal—narod. In svoj plašč bodo obrnili po vetru. Ruth McCormick se je izjavila: "Ako je želja naroda, da se prohibicijska postava spremeni, tedaj bom tudi jaz spremenila svoje stališče. Jaz sem republikanka, in republikanci vedno naredijo to, kar večina naroda zahteva." Samo tedaj ne, kadar naroda ne vprašajo, kot ga niso vprašali, ko so upeljali prohibicijsko postavko.

41 okrajev v Ohio je zgubilo na prebivalstvu

Washington, 23. avgusta.—Enaštirideset okrajev v državi Ohio je od leta 1920 zgubilo na prebivalstvu, dočim je ostalih 47 okrajev pridobilo. Okraj, ki so zgubili prebivalstvo, so farmarski okraji. Očitno je, da se ljudje iz farmarskih okrajev selijo v večja mesta za boljše službo.

Avgustova razprodaja

Zadnji dnevi razprodaje pohištva v mesecu avgustu so tu. Še imate priliko, da kupite ta teden lepo, trpežno pohištvo pri A. Grdina & Sons, 6019 St. Clair Ave., po najnižjih mogočih cenah v mestu. Preberite oglas.

Sv. maša zadušnica

V sredo, 27. avgusta, se bo brala sv. mša zadušnica v spomin pete obletnice smrti pokojne Mety Miklavčič, ki je umrla 27. avgusta, 1925. Sv. maša se bo brala v cerkvi sv. Lovrenca, in so prijatelji in znanci ranjke prijazno vabljeni.

Brza vožnja

Družba cestne železnice bo za poskušnjo upeljala na Lorain Ave. brzo vožnjo s karami. Namen tega je privabiti več potnikov. Vožnja časa med Public Square do konca linije se bo skrajšala za pet minut.

\$3,550.00 za volitve

Kandidati Zmunt, Harris in Eirick, vsi trije republikanci, so potrošili pri zadnjih primarnih volitvah \$3,550.00, glasom poročila, ki so ga predložili volivnemu odboru.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

(AMERICAN HOME)
SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER
Published daily except Sundays and Holidays

NAROCNINA:

Za Ameriko in Kanado na leto ...\$5.50 Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00 Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50
Za Cleveland po raznašalcih: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00
Za Evropo celo leto \$7.00, pol leta \$3.50.
Posamezna številka 3 cente.

Vsa pisma, dopise in denarne pošiljave naslovite: Ameriška Domovina,
4117 St. Clair Ave., Cleveland, O. Tel. Henderson 0628.

JAMES DEBEVEC and LOUIS J. PIRC, Editors and Publishers

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office
at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd, 1879.

83

No. 199. Mon. Aug. 25th, '30.

Bulkley pred delavcem

Pretekli teden je imela Ohio State Federation of Labor, to je državna zveza unijskih delavcev, svoje zborovanje v Columbusu, glavnem mestu države. Med drugimi, ki so nagovorili zbrane zastopnike organiziranega delavstva, je prišel tudi kandidat demokratske stranke za zveznega senatorja, Robert Bulkley, ki je imel pred zbranimi delavci pomemben govor, iz katerega posnemamo sledeče stavke:

Bulkley je povedal navzočim, da ves "trubel," ki ga imamo s prohibicijo, leži v tem, ker so naši zastopniki v Washingtonu vložili nekaj v zvezno postavu, ki je najvišja postava dežele, kar absolutno tja ne spada. Zvezna ustava je bila narejena, da zastopa vse države pri tujemskih vladah in da kontrolira razmerje med posameznimi državami.

In nikdar zvezna ustava ni bila narejena in sprejeta z namenom, da bi kontrolirala osebne navade in običaje posameznega državljanja, da bi mu pripovedovala, kaj naj pije in kaj naj uživa. Vsa zvezna ustava in vsi dodatki k njej, razven 18. amendmenta so tako prirojeni, da čuvajo pravice in svobodščine posameznega državljanja.

Bulkley je nadalje izjavil, da je položaj danes v Zedinjenih državah mnogo slabši kot pa je bil v dnevih, ko smo imeli še gostilne. Citiral je izjavo prohibicijskega komisarja Woodcocka, ki je izjavil, da se prohibicija ne da drugače spolnovati kot s pomočjo lokalnih oblasti. Toda pet držav je prekalilo prohibicijske postavne in tri jid sploh nikdar imele niso.

"Prohibicija se bo še v nadalje zaničevala in teptala v prah, dokler si ne pogledamo resno v oči, vzamemo problem pošteno v roke in vržemo osemnajsti amendment iz naše ustave. Vrnite državam pravico samovlade, katero so nekdanji imeli. Potem bo zopet vrnjeno spoštovanje po postav.

Ni res, da bi morali imeti prohibicijo, ker nekaj držav tako želi. Dajte državam priliko, da začnejo same odločevati, potem boste videli, kako bo narod govoril. Leta 1910 tudi nihče ni mislil, da bomo dobili prohibicijo devet let pozneje, pa smo jo vendar dobili, četudi narod pri tem ni imel nobene besede.

Glede delavskega položaja je Bulkley navzočim organiziranim zastopnikom delavcev povedal naj primerjajo čase, ko je bil Woodrow Wilson predsednik in governor Cox vodja vlade v državi Ohio. Nikdar se organiziranih delavcev ni toliko spoštovalo, nikdar se jih ni tako malo ali nič preganjalo kot v onih dnevih demokratske vlade.

In kdor se ozre na razmere, ki vladajo danes pod republikanskim režimom, ta dobro ve, kako se godi delavcem. Ako ne zmanjšujejo plač, tedaj jim trgajo delavne ure, ali jim pa sploh ne dajo priliko priti do dela. To je republikanska vlada, ki deli delavcem polne lonce jedila.

Bulkley je nadalje opozarjal delavce na dejstvo, da je Hoover imenoval za člana najvišje sodnije sodnika Parkerja, znanega nasprotnika organiziranih delavcev, ki je že prej oddal par sodnijskih razsodb v škodo delavcem. Imenovanje je bilo politično, ker je Hoover hotel ustvariti republikansko politično mašino na jugu. Toda skupnemu nastopu organiziranih delavcev se je posrečilo to imenovanje zavreči. In republikanski kandidat McCulloch, ki v Ohio kandidira za senatorja, je glasoval za Parkerja.

Bulkley je direktno izjavil, da je sedanje brezposelnosti med ameriški delavci v veliki meri odgovorna republikanska vlada v Washingtonu.

Na zbrane delavce je demokratski senatorski kandidat naredil najboljši vtis radi svoje odkritosti in jasnosti v izjavljanju in tolačenju raznih problemov, ki danes tarejo ameriški narod. Delavci si bodo zapomnili svoje prijatelje pri volitvah.

D O P I S I

Collinwood, O.—Prosim cenjeno uredništvo, da mi blagovito odmeri nekoliko prostora v Vašem cenjenem listu. Sama ne vem, kako bi začela, ker ni moja navada, da bi pisala dopise in jih pošiljala v javnost. Rada čitam dopise, a da bi sama kaj napisala, to pa je bolj težko za me. Ampak če se človek nekoliko posili, pa že gre počasi.

Večkrat sem že čitala, kako se nekateri počutijo, kadar je njihov rojstni dan, ali praznovanje kakšne sreberne poroke ali kaj drugega in če jim njih prijatelji za presenečenje napravijo kak zabaven večer. Jaz pa nisem pričakovala, da bi se meni kaj takega prigodilo, ker si nisem predstavljala, da bi imela toliko prijateljev. Pa človek

se ne sme zareči, ker nikdar ne ve, koliko prijateljev ima, ki se izkažejo, kadar se človek najmanj zanese.

Ravno tako so se odzvale moje prijateljice in njih moji prijatelji na moj rojstni dan. Hvala vam nekoliko opisati, kako je to bilo. Bilo je na 24. julija, ko je bil moj rojstni dan, in sem takrat prekorajala 38. leto. Ta dogodek mi ne bo mogel tako kmalu pozabiti, ker se mi je vtisnil preveč globoko v srce. Nikoli ne bom pozabila svojih prijateljev in njihovih moških. Pa kako so me takrat potegnili!

Vrnilo se je pa to tako: Bolj pozno popoldne tega dne se me prišli obiskat Mr. in Mrs. Gospodarič in Mr. ter Mrs. Verhovec, da gremo pogledat ne-

ko hišo, ki je bila na prodaj. Veste, da sem šla rada z njimi. Ko pridemo na prostor, smo ogledovali hišo, da so sosedje mislili, da jo bomo kar snedli. Hiša se nam je dopadla in smo rekli, da jo pridemo še enkrat pogledat.

Zopet gremo proti mojem stanovanju, kjer se mi je zdelo, da je vse nekam temno. V prvem hipu sem mislila, da bo kaj narobe z lučmi. Stopimo v hišo, takrat se pa vsa hiša razsvetli. Zdelo se mi je, da je še enkrat toliko luči v hiši kot drugače. In kaj sem videla v hiši? Vse nabito polno samih mojih prijateljev in prijateljic. Bila sem tako zmedena, da nisem verjela, da sem v svoji hiši. Ko se malo zbrihtam, vidim kuharice, natakarike, godbo in vse polno raznih lepih darov. Izročili so mi pismo, kjer je bilo napisano:

"Te Vaše prijateljice in prijatelji Vam želijo vse najboljše k rojstnemu dnevu. Da bi še mnogo let učakali v zdravju in veselju, ter da bi ga še mnogokrat veselil skupaj obhajali."

Sama nisem vedela, kaj bi počela od veselja: ali bi jokala, ali bi se zahvalila. Toda veselje in sreča sta me prevzela in se nisem mogla premagati, solze so me obile. Nikdar si nisem predstavljala, da imam tako dobre in prijateljske sosedje in vso okolico. Radi tega nimam miru, dokler se zahvalim vsem, ki so toliko žrtvovali za to priliko. In ker rada vidim in ker me veže dolžnost, bom imena javno zapisala.

V prvi vrsti se moram zahvaliti Mrs. Izanc, Mrs. Kodelja in Mrs. Salmič, ki so tako skrivno kuhale, pa izvrstno skuhale in spekle. Nadalje se moram zahvaliti svoji hčeri Mimi, Ady Kodelja in Jennie Verhovec, na takarice, ki so tako hitro nosile na mizo. Potem se moram zahvaliti vsem onim, ki so mi darovali "tako" lepe cvetlice: Mrs. Urbančič, Mrs. Kodelja, Mrs. Salmič in Mrs. Bokal. Nadalje se moram zahvaliti vsem, ki ste žrtvovali za darove, ki sem jih sprejela na omenjeni dan: Mr. in Mrs. Gospodarič, Mr. in Mrs. Verhovec, Mrs. Frances Novak, Mr. in Mrs. Izanc, Mr. in Mrs. Novak, Mr. in Mrs. Bokal, Mrs. Frances Skubic, Mr. in Mrs. Kastelec, Mr. in Mrs. Gorjup, Mr. in Mrs. Salmič, Mr. in Mrs. Kodelja, Mr. in Mrs. Gerbene, Mr. in Mrs. Snitil, Mr. in Mrs. Ferra, Mr. Ernest Henkel, Mr. in Mrs. Kavšek, Mr. in Mrs. Urbančič, Mr. in Mrs. Rotar, Mr. in Mrs. Terček, Mr. in Mrs. Zrimšek, Mr. in Mrs. Sežun, Mr. in Mrs. L. Klemenčič, Mr. in Mrs. Čermelj, Mr. in Mrs. Vidmar, Mr. in Mrs. Podboršek, Mrs. Katica Podboršek.

In pozabiti tudi ne smem naših fantov, ki so bili tako tiho ves dan, kakor bi nič ne vedeli o tem. Hvala jim! Posebna hvala pa gre Johnu Trčku, ki nam je pripravil tako hladilno pijačo. Nadalje se moram zahvaliti Mrs. Ferra in John Črnko za tako lepo godbo, pa še brezplačno.

Da ne bom pozabila Mr. in Mrs. Zavrl, ki sta prišla po pomoči šele dva dni pozneje, pa vseeno hvala lepa. Najlepša hvala vsem skupaj, ki ste mi dali tako lep spomin, in ki bo ostal v sreči do smrti. Velikokrat se bom spomnila na vas, posebno kadar bom pogledala na uro, ki je tako dragocena in ki ste mi jo podarili.

Upam, da nisem izpustila kako ime, če sem pa ga, prosim da se mi oprostite. Kadar mi bo dana najmanjša prilika, sem pripravljena, da vam povrnem Ostanem vaša prijateljica

Mrs. Mary Novak,
770 E. 156th St.

Newburg, O.—Kakor po drugih naselbinah, tako tudi pri nas tovarne slabo obratujejo. Nekateri delajo po par dni v tednu,

veliko jih je pa, ki so že dolgo brez dela.

Vreme se nam je shladilo, dež je namočil suho zemljo in nastalo je pravo jesensko vreme. Po stalna pa je suša po kleteh in marsikdo mora iti žalosten ven, ko se domisli, da je vse prazno. Nekoliko se pač potolaži, ko se domisli, da je oktober skoro za petami, ki bo preskrbel, da se bo zopet pokazalo veselje na obrazih.

Tukaj so dekleta ustanovile baseball odsek, ker se zelo zanimajo za šport. Pravijo, da so se

MOGOČNOST NIAGARSKIH SLAPOV

Človeška drznost je nepriemna, a vendar je sila, pred katero trepetajo skoro slednje človeško srce, ko gleda kot mala, slaba stvar veličino stvarstva—niagarke slapove. Odkar je prišel beli človek v to deželo, se je vedno našel kdo, ki je mislil, da je močnejši in drznejši kot to čudo sveta in dobili so se drznejši, ki so se spustili čez niagarke slapove. S tem nevrjetno drznim poskusom so tvegali življenje, in ta svoj poskus tudi plačali večinoma s življenjem, a če se posreči—čaka jih slava in bogastvo.

Od vseh, ki so se spustili čez slapove, so samo trije, ki so to "vožnjo" srečno prestali in ostali pri življenju. Dne 20. oktobra 1901 se je spustila v posebno prirejenem sodu čez niagarke slapove Mrs. Annie Epsom Taylor, stara 43 let. Ob 4.05 popoldne so spustili sod ob orežja in ob 4.40 so ga potegnili na suho spodaj pod slapom. Predrznna ženska je bila še živa, čeprav nekoliko obtolčena.

Leta 1911 se je spustil v sodu čez slap Bobby Leach in je postal tako občudovana oseba vsega sveta.

Dne 5. julija 1928 se je spustil preko slapa v sodu iz gumijskega Jean A. Lausler. Več kot 150,000 ljudi se je zbralo, da vidijo kako bo planil ogromni gumijev sod čez slap. Čez pol ure so ga potegnili na suho doli pod slapom, samo malo ob točenega. Lausler je rekel potem, da sploh ne more popisati občutka, ki ga je doživel, ko je zletel sod v velikem loku preko slapa. Zdelo se mu je, kot bi padel v zrakoplovu naravnost na zemljo. Zdelo se mu je, da ne bo nikdar konca. Potem je čutil močan stresljaj, ko je padel sod v vodo pod slapom, potem so ga pa zopet kmalu potegnili na suho.

Pa tudi že prej so nekateri drznejši poskušali spustiti se čez slap, toda vsak je zgubil pri poskusu svoje življenje. Leta 1827 je kupil neki cirкус staro ladjo, ki je prevažala razne tovore na Velikih jezerih. Cirкус je hotel napraviti senzacijo in je razglasil, da bo pustil to ladjo čez slapove, na ladji pa se bodo nahajale razne žive živali. Res je to prišlo v veliki množici ljudstva, da vidi to posebnost. Na ladjo so naložili enega medveda, lisico, bivola, psa in nekaj divjih gosi. Ko se je pričela ladja z veliko brzino bližati slapu, so vzdignile uboge živali na ladji strašno tuljenje in vpitje, čutile so bližajočo se nevarnost. Še predno je prišla ladja do slapa, je skočil medved čez krov, in plaval na breg, kjer so ga potegnili na suho. Ostali pa so šli z ladjo čez slap. Ogromna ladja je padla čez slap in se razbila spodaj ob pečinah. Vse živali so potonile, samo gosi so priplavale na orežje.

K se je leta 1837 vršila vstaja v Kanadi, so sovražniki zaleli ladjo Caroline. Ko so lastniki ladje videli, da jim bo sovražnik vzel ladjo, so jo zažgali in jo spustili čez niagarke slap. Ladja Detroit, ki je spadala k vojni mornarici poveljnika Perry-a, je bila leta 1841 že

že naveličale vedno gledati fantje, ko igrajo žogo. Naj sedaj pa fantje nje gledajo en čas. Saj znajo tudi dekleta poskočiti, če je potreba.

Družina Mr. Žagar se je preselila v svoj dom. Tako je zopet ena družina več pri nas, ki lastuje svoj dom.

Vdova, Mrs. Jerič, ki je bila letos hudo prizadeta vsled ognja, bo imela v kratkem hišo dogotovljeno. Tako bo družina zopet doma pri svojem ognjišču. Pozdrav vsem čitateljem!

Mrs. Kic.

tako stara, da ni bila že več za rabo. Zato so ladjo spustili čez slap. Ladja se je pa spotoma vjela med skalovjem gornjega slapu in je tam tičala, dokler ni po več mesecih razpadla.

Mesečnik "Knowledge" iz leta 1883 piše, da je novembra meseca, leta 1836 padel mal psiček po nesreči v Niagara reko. Voda ga je odnesla čez slap in vsi so mislili, da je poginil. Leta 1837 pa so ga našli na orežju pri spodnjih niagarških slapovih živega in pri najboljši "volji." Poleg njega so bili pa ostanki krave, ki je najbrže padla čez slap in se je pes preživel s tem mesom vso zimo.

Isti časopis tudi piše, kako je leta 1883 nekdo vrgel svojega psa v vodo nad slapovi, ker je bil pes jako razdražljiv. Psa je odneslo čez slap, in gospodar je mislil, da je pes izgubljen, toda ko je prišel domov, ga je pes že čakal doma pred vrati in mu kazal zobe.

In tako je vse polno pravljic o raznih nesrečah, ki so se pripetile na teh slapovih in katerih silna moč je pogoltnila vse, kar se jim je približalo. Tako se trdi, da se je mlad mož igral s svojim otrokom ob reki nad slapovi. Metal je otroka v zrak in ga zopet lovil. Naenkrat mu pa prijem spodleti in otrok zleti v vodo, ki ga je naglo odnesla čez slap, kjer je izginil. Mladi mož je nekaj časa kot okamenel strel v temne valove, potem se pa zaglajal tudi sam v vodo in tudi njega so potegnili slapovi v svojo skrivnostno globočino.

Potem so prišli drugi, ki so napeli vrvi preko slapov in korakali v tej višini nad slapovi, medtem ko jih je z bregov gledala množica ljudstva. Tako je leta 1859 Francoz Blondin napel 1300 čevljev dolgo vrv preko slapov v višini 230 čevljev nad vodo. V rokah je imel 40 čevljev dolgo palico, s katero se je držal v ravnotežju. Prekorajil je pot čez in nazaj in ljudem je zastala kri po žilah, ko se je drzni Francoz vlegel na vrvi na hrbet, stal na eni nogi in delal druge vratolomne "špase" v tej višini.

Ker je dobil Blondin precej denarja od okoliških hotelirjev, je kmalu zatem napravil še drug poskus. Zopet je napel vrv preko slapov in je prenesel, hodeč po vrvi, svojega nagerja Colcorda na hrbtu čez. Toda njegove drzovitosti ni bilo konca ne kraja. Dal se je vklekniti za roke in noge in je tak šel po vrvi preko globočine. Nazaj grede pa je nesel po vrvi na svojem hrbtu veliko kuhinjsko peč. Pa kaj pravim nesel! Predrznost se je ustavil s pečko na sredi pota, držal peč pred seboj in spekel v peči omeleto, katero je spustil na ladjo Maid of the Mist, ki se je nahajala spodaj pod slapovi. Šel je preko tudi ponoči, noseč seboj steklenico šampajnce, katerega je spil sredi pota. Leta 1860 je šel Blondin po vrvi preko slapov na lesenih stojalih, kakoršne rabijo včasih otroci pri igranju. Pa če verjamete, al' pa ne, kljub njegovi drznosti, je umrl Blondin v postelji, v starosti 70 let.

Bilo je pa še več drugih, ki so napeli vrvi in žice preko in

delali razne vratolomne vaje v tej višini. Nekdo se je peljal po vrvi z bickljem, drugi je potiskal pred seboj samokolnico.

Mnogo teh predrznežev je plačalo svoj pogum s smrtjo, pa to no oplasi druge, da se ne bi dali zapeljati po slavi in bogastvu v upanju, da bo njim sreča bolj naklonjena kot pa drugemu.

Zadnji takih predrznežev je bil George Stathakis, po rojstvu Grk, ki se je pustil v lesenem sodu letošnjega 5. julija čez slapove. V seboj je vzel v sod želvo, o kateri so rekli, da je stara 150 let, in katera naj bi mu prinesla srečo. Veličastno je plaval sod proti slapovom, za trenotek postal, potem pa planil v globočino, kjer je izginil v peneci vodi. Na orežjih in na mostu je čakala velika množica ljudi, kadaj se bo pokazal sod iz penecih vrtincev. Toda izginil je brez sledu. Šele devet ur zatem so ga našli pri nekkih skalah. Naglo so odprli sod, in dobili tam Stathakisa mrtvega,—zadušenega, želva pa je bila še živa. Vrtinci so najbrže tiščali sod v globočino in je tako predrznežu zmanjkalo zraka in se je zadušil. Imel je seboj malo zalogo dušika, ki mu je služil mesto zraka, toda ker je bil predolgo pod vodo, je dušik pošel in tako je pogumni človek umrl počasne in strašne smrti.

NASELJEVANJE SEVERNE AVSTRALIJE

Letos poteka 300 let, odkar so se odpeljali iz Anglije v Severno Ameriko prvi angleški naseljenci. Te prvotne naseljence imenujejo "romarske očete." Podobno "romanje" za naselitev severne Avstralije pripravlja sedaj Henry Fuller Morris, bivši župan najrevnejšega londonskega predmestja Bermondsey. Severna Avstralija je še danes večinoma gola, peščena, neobljudena puščava. To puščavo naj bi naseljenci pogozdili in obdelali. Na farmah bi se poleg poljedelstva pečali z živinorejo, konjerejo in perutinarstvom. Razen tega bi se začeli izkoriščati rudniki. Morrisu se je prišlo glasilno že veliko število izseljencev. Nikomur ne prikriva, da jih čakajo v novi domovini ogromne težave in napore, toda če bodo smatrali svojo pot kot "križarski pohod" po zgledu prvih ameriških naseljencev, potem bodo vse težave z lahkoto premagali in želi obile sadove. Avstralska zemlja krije neizmerne zaklade, ki jih je treba le dvigniti. Največja ovira za naselitev severnih pokrajin je pač tropska vročina. Toda Morris je mnenja, da ta ovira ni nepremagljiva, saj je belo plemo koloniziralo tudi Afriko, ki ima podobno tropsko podnebje.

OGROMNO DELO SRCA

Delo, ki ga dovrši sree normalnega človeka tekom enega leta, predstavlja silo, kateri bi dvignila 7,358,000 kg težak utež meter visoko. Če bi se ta ogromna teža natvorila na železniške vozove, bi za to rabili 736 vagonov z nosilnostjo po 10,000 kg, ali pa 16 tovornih vlakov, od katerih bi bil vsak sestavljen iz 46 vovov. To lahko izračunamo, če vzamemo v ozi, da stisne srce v eni uri povprečno 840 kg krvi meter visoko skozi žilovje človeškega telesa.

* 10,000 Kolumbovih viteзов se je zbralo na konvenciji v Bostonu.

Hiša na ogled

Oglejte si novo in moderno hišo na 18515 Keewanne Ave., (zadaj za pošto). Odprta vsaki dan od 9. zjutraj do 12. večer. Delo slovenkega stavbenika August Kauška. (x)

Če verjamete, al' pa ne...

Zadnji petek je bil uradni konec pasjih dni, kot sem videl črno na belem namalano v priliki. Torej vsem tistim, ki so imeli do zdaj "pasje življenje," so se odprla na stečaj vrata v novo življenje. Pri tem, kakopak, mislim one, ki že od maja meseca niso imeli pravnanskega v kevdru. Tem se bližajo sedaj zopet lepi dnevi. Ni se treba prav nič obirati, ampak kar zavihat rokave in pogledat k staremu prijatelju pri zidu, ki sedi tam pozabljen in preprežen z pajčevino. Se reče, ne vem kako se bosta spogledala po tolikem času, ko niste šli v teh štirih ali petih mesecih niti enkrat doli k njemu in ga vprašali po njegovem zdravju. Od lanskega oktobra pa do aprila, bi bili pa najraje ves dan in vso noč presedeli pri njem.

Ampak kar je je, saj se da še vse popraviti. Kar lepo doli k njemu pojdite, lepo s prsti mu potrkajte po širokih plečih in prsih, da vidite, če ga ni morda v tem času prišla kaka bolezen, nadeha, sušica, ali če se samega dolgočasje ni skisal. Morda mu bo treba dati kaka zdravila, da si bo čistil čreva; morda mu bo treba nekoliko tesneje pripeti pas, da bo lažje prenašal sladkosti tega življenja.

S tem bomo imeli opravka nekaj tednov, kar se nam bo prav prileglo po teh pasjih dneh. Ko bomo enkrat s tem gotovi, se bo pa treba kar odločiti, ali bomo dobili ohačana, ali newyorčana, ali michiganca; belega ali črnega, ali pa oba. Tako bo v teh skrbih minil september, takrat ga bodo pa že začeli stiskati, in izpod stiskalnic se bo vlija nebeska kapljica, kot poje pesem: Oj, ti kapljica predraga, zaradi tebe.

To bo torej konec naših pasjih dni. Pa ni sladkosti brez grenkobe, pa je ni. Je vedno tako, da za vse nikoli ni prav. Kakor hitro minejo namreč za moške pasji dnevi, se pričnejo pa za ženske. To bo zopet lementanje in jadikovanje: "Uh, saj si vedno v kevdru! Kar štrozak si doli nesi, pa tam spi, krava!"

In ne bo samo to delalo našim ženskam sivih las—tudi marjašarji bodo zopet prišli do življenja. Poleti se namreč dosti ne marjaša, ker je prevroče in se roke pote, da se ne more mešat kart. Pa tudi vredno ni, da bi človek prijel karte v roko, če nima človek ničesar postaviti na mizo, kadar pridejo "fantje" v vas. Pa bo zopet stara pesem: "Šur, zdaj boš pa spet vse noči pri kartah, da te ne bom videla drugače, kot v nedeljo zjutraj po maši!"

Pa to se že prestane, saj smo navajeni in besede se nas ne primejo dosti. Saj smo čez poltje dosti prestali in to se mora notri dopernest. Kakopak, resno in gvišno!

"Koliko je ura?" me vpraša zadnji prijatelj.
"Nič!" mu odgovorim hitro in točno.
"Kako to—nič?"
"Pravim, da nič—saj še ena ni!"

"Mamica, ali je Zablodnikova teta res tako uboga, da mora spat v kurnici?"
" ? ! ? ! ? "
"Saj ti je sinoči rekla, da mora zgodaj domov, ker hodi s kokošimi spat."

"Natakariča, prinesite mi porcije gulaža."
"Kakšnega, za deset, ali za dvanajst dinarjev?"
"Kaj je pa razlika?"
"K dražjem damo ostrejši nož."

1930	AUG.	1930
Su	Mo	Tu
1	2	3
4	5	6
7	8	9
10	11	12
13	14	15
16	17	18
19	20	21
22	23	24
25	26	27
28	29	30

KOLEDAR

DRUŠTVENIH PRIREDITEV

AVGUST

31.—Skupni piknik vseh društev Slovenske Dobrodelne Zveze na Anton, Goriških prostorih na Green Rd., Randall, Ohio.

31.—Ženski klub Slov. D. Z. Zveze ima izlet na Močilnikarjeve farme.

SEPTEMBER

7.—Društvo Ribnica št. 12 S. D. Z. priredi vrtno veselico ali piknik na špelkotovi farmi.

7.—Društvo Abrašević ima piknik na Močilnikarjevi farmi.

7.—Plesna veselica Kluba društev S. D. Z. v Slov. Del. Dvorani.

13.—Društvo George Washington št. 180 JSKJ priredi ples v Grdinovi dvorani.

14.—Društvo Danica št. 11 S. D. Z. ima razvitje zastave popoldne v S. N. D.; zvečer ples.

20.—Young Ladies' Sodality ples v Grdinovi dvorani.

20.—Društvo Svobodomiselne Slovenke št. 2 SDZ, proslava 20-letnega obstoja; banket v spodnji dvorani in velik Pirate ples v avditoriju S. N. Doma.

21.—S. Banovec, koncert v avditoriju S. N. Doma.

21.—Proslava razvitja zastave društva Na Jutrovem št. 477 SNPJ, v Slov. Del. Dvorani na Prince Ave.

21.—Iota Sorority, hrvatska dekleško društvo, priredi ples v Grdinovi dvorani.

27.—Društvo Spartans št. 198 SSPZ, ples v spodnji dvorani S. N. Doma.

28.—Društvo Marije Magdalene št. 162 KSKJ, ples v spodnji dvorani S. N. Doma.

28.—The Iota Club, hrvatski klub, ples v Grdinovi dvorani.

28.—Društvo Blejsko Jezero št. 27 SDZ priredi vinski trgatv v spodnji dvorani S. D. Doma na Waterloo Rd.

28.—Oltarno društvo sv. Kristine, vinska trgatv, v šolski dvorani, Euclid, O.

di jo vodstvo Slov. Dr. Doma v Euclid Village.

OKTOBER

4.—Društvo Comrades št. 566 SNPJ, ples v spodnji dvorani S. N. Doma.

5.—Društvo sv. Ane št. 4 SDZ, proslava 20-letnice obstanka v avditoriju in banket v spodnji dvorani S. N. Doma ter ples.

11.—Društvo Loška Dolina, plesna veselica v spodnji dvorani S. N. Doma.

12.—Društvo Abrašević, predstava v avditoriju S. N. Doma.

12.—American Croatian Pioneers No. 663 ples v Grdinovi dvorani.

11.—Veselica S. D. Dvorane v Newburgu v S. D. Dvorani na Prince Ave.

16.—Progressive Accordion Club (V. Turk), ples v avditoriju S. N. Doma.

18.—? ? ? , ples v Grdinovi dvorani.

18.—Društvo George Washington št. 180 JSKJ, ples v spodnji dvorani S. N. Doma.

19.—Slovenski Sokol, telovadba in po telovadbi ples v avditoriju in spodnji dvorani S. N. Doma.

25.—Društvo Progressives priredi vinski trgatv v prostorih Slov. Dr. Doma v Euclid Village.

25.—Clevelandka federacija S. N. P. J., ples v spodnji dvorani S. N. Doma.

26.—Društvo Ivan Cankar, predstava v avditoriju S. N. Doma.

26.—Slovenska Zenska Zveza št. 32 priredi igro "Pri kape-

lici" v šolskih prostorih sv. Kristine, Euclid, O.

26.—Podružnica št. 10 Slovenske Zenske Zveze priredi zabavni večer v Slovenskem Domu na Holmes Ave.

26.—Hrvatski Gospodinski Klub priredi igro in ples v Grdinovi dvorani.

31.—Društvo Lunder-Adam, maškeradni ples v spodnji dvorani S. N. Doma.

NOVEMBER

1.—Društvo Napredne Slovenke št. 137 SNPJ priredi banket ob priliki 20-letnice društvenega obstanka v S. N. Domu.

2.—Društvo Triglav, predstava v avditoriju S. N. Doma.

8.—Društvo Carniola Tent št. 1288 TM, ples v spodnji dvorani S. N. Doma.

8.—Veselica skupnih društev J. S. K. Jednote v Slovenskem Domu na Holmes Ave.

9.—Društvo Blaue Donau, koncert v avditoriju in po koncertu ples v spodnji dvorani S. N. Doma.

9.—Društvo Zavedni Sosedje št. 158 SNPJ, ples v Slov. Dr. Domu, Euclid, O.

15.—Playfellows' Club, ples v avditoriju S. N. Doma.

15.—Slovenska Zenska Zveza, ples v spodnji dvorani S. N. Doma.

16.—Proslava dvajsetletnice društva Slovenec, št. 1 S. D. Z., v obeh dvoranih S. N. Doma na St. Clair Ave.

20.—Društvo št. 14 S. D. Z. priredi ples v Slov. Dr. Domu, Euclid, O.

22.—Cleveland Broadcasters No. 42 maškeradni ples v Grdinovi dvorani.

22.—Shaker Club, ples v avditoriju S. N. Doma.

22.—Društvo Jutranja Zvezda št. 137 JSKJ, ples v spodnji dvorani S. N. Doma.

23.—Društvo Ivan Cankar, predstava v avditoriju S. N. Doma.

23.—Društvo Cleveland Broadcasters št. 42 ZSZ priredi maškeradni veselico v Grdinovi dvorani.

26.—Društvo Comrades št. 566 SNPJ, ples v avditoriju S. N. Doma.

26.—Društvo Slovenski Dom št. 6 SDZ, ples v Slov. Dr. Domu, Euclid, O.

26.—Društvo sv. Jožefa št. 169 KSKJ, ples v Slovenskem Domu na Holmes Ave.

27.—Pevski zbor Zarja, opera v avditoriju S. N. Doma.

29.—Društvo France Prešeren št. 17 SDZ, ples v spodnji dvorani S. N. Doma.

30.—Društvo Spartans št. 198 SSPZ, predstava (show) v avditoriju S. N. Doma.

DECEMBER

6.—Društvo Progressives priredi veselico v prostorih Slov. Dr. Doma v Euclid Village.

6.—Društvo Vodnikov Venec št. 147 SNPJ, ples v spodnji dvorani S. N. Doma.

7.—Slovenska Narodna Citalnica, koncert v avditoriju in po koncertu ples v spodnji dvorani S. N. Doma.

13.—Društvo Pioneers št. 663 HBZ, ples v spodnji dvorani S. N. Doma.

14.—Skupna društva S. S. P. Z., velika društvena prireditev v obeh dvoranih S. N. Doma.

21.—Društvo Orel, v avditoriju in spodnji dvorani S. N. Doma.

24.—Slovenska Mladinska šola S. N. Doma, božična prireditev v avditoriju S. N. Doma.

25.—Društvo Kristusa Kralja, predstava v avditoriju S. N. Doma.

27.—Shaker Club, ples v av-

RADIO PROGRAMI

WTAM

6:30	Sign on Station WTAM.
6:35	Sun Up.
7:00	Op. No. 3:15 (NBC).
7:15	WTAM String Trio.
7:30	Cheerio (NBC).
8:00	Morning Melodies (NBC).
9:05	Hits and Bits (NBC).
9:30	Patty Jean's Chat.
9:45	WTAM Physical Culture Hour.
10:00	WTAM Cooking School.
10:30	Don Douglas, pianist.
10:45	Landers Charn Talk.
10:55	Chester Zohn, tenor.
11:00	Jolly Four.
11:30	On Wings of Song (NBC).
11:45	Home in the Sky.
P. M.	
12:00	Joe Baldi and Russ Neff.
12:15	Merle Jacobs' Golden Pheasant Orchestra.
12:45	Noonday Melodies.
1:10	Recital: Isayello Razzano, soprano; Madeline Sirene, contralto; Earl Rohlf, pianist.
2:30	Golden Gems (NBC).
3:00	U. S. Navy Band (NBC).
4:00	Lady Next Door (NBC).
4:30	Tea Timers (NBC).
4:45	Virginia Renter, harpist.
5:00	Pat and Alice.
5:15	Meditation.
5:30	Organ Processional Hour.
6:15	Charles W. Reed, baritone (Resume of Program).
6:25	Baseball Scores.
6:30	Dinner Music—WTAM Orchestra.
7:00	Swing Baker—Charles Hamp.
7:30	Frontier Days (NBC).
8:00	Eveready Hour (NBC).
8:30	Happy Wonder Bakers (NBC).
9:00	Enns-Jettick Song Birds (NBC).
9:15	Standard Oil Program.
9:45	R. K. O Program (NBC).
10:00	Vincent Lopez and his Orchestra.
10:15	Uncle Abe and David (NBC).
10:30	WTAM Male Quartette with Ben Silverberg and Walberg Brown, violinists.
11:05	Joe Smith's Euclid Beach Park Orchestra.
11:40	Midnight Melodies.
12:25	Merle Jacobs' Golden Pheasant Orchestra.
1:00	Sign off Station WTAM.

WHK

A. M.	
6:30	Radio Reville.
7:30	Morning Devotions.
8:00	Something for Everyone (CBS).
8:30	Burlesque Broadcasters.
9:00	What's Happening.
9:30	Croonatic Girls.
9:45	Crooning Strings.
10:00	Radio Homesteaders—Jean Carroll (CBS).
10:30	Monstef Furnace Program.
10:45	Beck's Pection (CBS).
11:00	Julia Hayes.
11:30	Ethel and Harry.
12:00	Manhattan Towers Orchestra (CBS).
P. M.	
12:30	Harold Stern's Orchestra (CBS).
1:00	The Metropolitan (CBS).
1:30	Dominion Male Quartet (CBS).
1:55	Health Talk—Dr. Winfrey.
2:00	Housekeepers Chat.
2:30	Columbia Ensemble (CBS).
2:50	Tea Time Topics.
3:30	The Threeves.
4:00	Rhythm Kings (CBS).
4:15	Uncle Gordon.
4:30	World Book Man.
4:45	Messenger Boys.
5:15	Peter Arno's Whoops Sisters (CBS).
5:30	Review Current Events.
6:15	Schedule for the Evening.
6:45	Piano Rambles—Ken Carr.
6:55	Raybestos Sport Flashes.
7:00	Standard Sport Topics.
7:15	Mr. Quality.
7:30	Blackstone's Program (CBS).
7:45	Kaltenborn Edits the News (CBS).
8:15	Charles Rial's Hour (CBS).
8:30	Raybestos Radiogram.
8:45	Henry and George (CBS).
9:00	The Columbians (CBS).
9:15	Graybar's Joe and Vi (CBS).
9:30	Paramount Public Hour (CBS).
10:00	Anheuser-Busch Program (CBS).
10:15	Motorists Almanac of the Air.
10:30	Slumber Hour (Organ—Soloist).
11:00	Rubberneck Men.
11:30	Bedford Glass Orchestra.
12:00	Willie's Lake Shore Garden Orchestra.

WJAY

A. M.	
7:00	Morning Melodies.
7:30	Elaine and Sis.
8:00	Wurlitzer Program.
8:30	Mainman.
9:00	Elgin Time: Heena Knutt.
9:45	Jackie Hughes.
10:00	Student Prince Wether Forecast.
10:30	Ruth and Blair.
11:15	Hawaiian Echoes.
11:30	Estelle Brandt.
11:45	Rocky Austin.
12:00	Elgin Time Betty Lohr; Weather.
P. M.	
12:15	Jazz Pot Peuri.
1:15	Lewis Seina and James Ginnis.
1:30	Studio.
2:00	Texas Joe.
2:30	Organ from Wurlitzers.
2:45	Ruth Riehey.
3:00	Ed White.
3:15	John Cherko.
3:30	Dave Roberts.
3:45	Sam and Alf Dotters.
4:00	Connie Gates.
4:15	Paul Taylor and Son.
4:30	Lee Handon.
4:45	Georgene oGrdon.
5:00	Joe Fred and Dave.
5:15	Elgin Time: Starr Piano Co.
6:00	Weather.
6:30	Bradley and Sumpter.
6:45	Albert Conkey.
7:00	Stiff Morris's Orchestra.
7:25	Elgin Time: Sign Off.

Skrivnostni polet nemških zrakoplovecv

Montreal, 24. avgusta. Nemški zrakoplovec Wolfgang von Gronau skupaj s tremi tovariši, je včeraj pristal 60 milj od Halifaxa, ko jih je megla prisilila, da so se spustili navzdol pri njih poletu proti New Yorku. Njih polet je nekako skrivnosten, ker se pravzaprav ne ve za njih cilj. Prej en dan so pristali na Labradorju in najbrž hoteli preko Atlantika v Nemčijo, pri tem bi pa spotoma obiskali New York.

27.—Društvo Ilirska Vila št. 173 KSKJ, ples v spodnji dvorani S. N. Doma.

28.—Društvo Abrašević, predstava v avditoriju S. N. Doma.

31.—Veselica v Slov. Dr. Domu v Euclid Village, katero priredi vodstvo Društvenega Doma.

OVČAR MARKO

Janez Jalen

Vso pot sta se Podlipnik in Marko pogovarjala: o medvedu, o vremenu, o konjih in vozovih, o letini in živini, o vsem, le razgovora o tem, o čemer sta oba vedela, da se morata pogovoriti, sta se oba skrbno ogibala. Šele za Mostami, tam, kjer so sedaj s cementom primorali Završnico, da se razliva v jezerce, je rekel kar med Markovo pripovedovanje Podlipnik:

"Marko! Da boš vedel. Ne mislim jaz, da si ti iz babje radovednosti poslušal pod oknom. Iz skrbi si. In to je lepo od tebe in te ni treba biti sram zato. Da si pa potem še jezdiš v Tržič po padarja, v taki noči, ko si slišal, da če mama ozdravi, Ančka ne more biti tvoja—" Podlipnik ni vedel kako bi povedal, zato je malo pomolal in potem ni povedal začetih besedi do konca. Pa je od druge strani pokazal, kaj misli: "No," je rekel: "Napak sem te obsodil na klancu v Kranju. Veš, se mi je od same žalosti kar temnilo pred očmi. Ne zameri in pozabi."

"Nič, nič, nič," je hitel Marko zabrisavati bridke spomine in še z roko je zanikaval, ves rdeč je bil v obraz, kakor bi ga bilo res sram.

Podlipnik pa je nadaljeval: "Veš, pa tudi mene ni nič sram pred tabo, čeprav vem, da si vse natančno slišal, kaj sva se tisti večer pogovarjala z Anco v kamri in nje tudi ni treba biti sram. Pred tabo! Drugim pa nikar ne pravi, kako se imava z Anco rada."

"Ne bom, ne bom," je spet hitel Marko pomirjevati Ceno. Podlipnik pa je še govoril:

"Kar se pa Ančke tiče, naj pa ostane pri tem, kakor sem vama o svetem Klemenču povedal, takrat v kuhinji, ko je prišla s hrastovim pušeljcem za ruto. Počakajmo, da bo sama svoja. Je še nekaj let do takrat in kdor je kaj prida, še marsikaj lahko naredi. Vedi pa, Marko, če boš kaj potreboval, da ti bo Podlipnik vselej pomagal, če ti bo le mogel. Si mi Anco rešil."

Marka je vsega prevzelo, da ni mogel drugega reči kakor: "Ata!"

Podlipnik se mu je pa nasmejati: "Bi ti rekel, da me tikaj in reci Ceno, pa če si Ančka ne bo premislila, bi ti bilo nerodno, ko bi mi moral, kadar boš njen mož, spet reči "Vi" in me klicati za ata."

Oba sta vedela, da drug drugega spoštujeta. Obmolnila sta in Marko je zaostal.

Prav trdo za Mostami, ko sta se že vračala z medvedom, je pa Ceno po daljšem premisleku ustavil konja in stopil k Marku in povedal še tole:

"Z Lenčkom sva tudi že govorila. Ti nič ne braniš, siliti te pa tudi ne bom. Samo prosim te: Pridi rajši k meni za vozarja."

"Saj bi, pa Vi jih že imate in ne maram nikogar izpodrivati," je pomišljal Marko.

"Naj te nič ne skrbi. Ne boš nikogar izpodrnil. Samo reci, da prideš."

"Veste, da najrajši k Vam."

"Prideš?"

"Pridem!"

"Velja!"

"Velja!"

Dala sta si roko. Podlipnik je sklonil pogovor: "Sedaj sva se pa midva vse pogovorila in sva dobro popravila, kar je bilo zavračala z medvedom, je pa Ceno po daljšem premisleku ustavil konja in stopil k Marku in povedal še tole:

"Z Lenčkom sva tudi že govorila. Ti nič ne braniš, siliti te pa tudi ne bom. Samo prosim te: Pridi rajši k meni za vozarja."

je drlo gledat ubitega medveda, le Višnarjevega šimna, Stojanovega Jaka in Grosa iz Most ni bilo blizu.

V Krnicah je Marko prošil Podlipnika, naj pelje medveda kar k Podlipniku, če mu je prav, ker ga on nima pravzaprav kaj odreti, ko nima skedenja. Res. Lahko bi ga odrl na vrtu, pa, saj ni Rozalki ali Manici obljubil, da ubije medveda; Ančki je, naj bo vesela.

Cena je rad zavil na svoj dvor, ker se je vselej rad postavil in je veliko dal na čast hiše in je vedel, da bodo Krnici tudi prav razumeli, češ, Marko ga je, Podlipnikov ovčar; kako je imel prav Ceno, da se ni oziral na Podrobarja. O, Ceno!

Bolj kakor medveda in časti sta bili veseli Ančka in Podlipnica, ko sta iz obrazov in vsega videli, da sta se Ceno in Marko vrnila vsa izpremenjena in da bosta sedaj ostala do smrti prijatelja.

Vsa vas je prihajala gledat ubitega medveda; tudi Podrobar, Rotija in Tevž so prišli, da so ti trije molčali, ko so drugi poveličevali Marka in hvalili Ceno.

Ančka ni strpela. Hitro je našla priliko, da sta bila z Markom sama in moral ji je vse povedati. Kar požirala je besede, se smejala in od veselja je imela solzne oči: "Kako je rekel ata? Če se Ančka ne premisli. Naj se ne tolaži. Ančka bo ostala do smrti teh misli kakor je danes in Marka ne da in ga ne da, zato ker ga ne da." Marko ji še odgovoriti ni utegnil, tako urno se je zasukala in tekla pravit mami.

Toliko veselja že več let ni bilo pri Podlipniku kakor ta dan. Le Cenu, ki je gledal otroke, ko so se prerivali okoli voza, in se je spomnil, kako bi bil Cenek danes vesel, se je za hip pomračil obraz. Pa je mislil: "Če bi bil Bog takrat mene vprašal, koga naj vzame, bi bil v hudih zadregah. Danes pa ne več. Fanta bi dal, ne Ance."

Zvečer je Marko zavriskal na Vasi. Podlipnika še nista spala. In je rekla Anca njemu:

"Ali ga slišiš?"

"Slišim. Marko je. Lahko vriska."

"Cena!" ga je skrivnostno še enkrat poklicala Anca.

"Kaj je, Ančka?"

"Ali boš kaj hudo žalosten, če bo dekleček in ne fantek?" Cenu je kar sapa zastala, tako se je začudil: "Kaaaj! Aaačka!"

Podlipnica pa ga je pobožala po laseh, kakor je imela navado in se mu je smehljala: "Res je, Ceno."

Cena je sedel na postelji in široko zamahnil z rokami: "Dekleček ali fantek. Kakor je Bogu prav. In pa. Saj sva se mlada vzela in sva še sedaj mlada, ko nama je preveč otroka že Marko prevzel."

Marko je še enkrat zavriskal na vasi. Podlipnik pa je objel svojo ženo in od samega veselja skoraj vso noč ni spal.

Drevje je zelenelo.

V Krnicah na Podlipnikovem dvoru pa

HENRIK SIENKIEWICZ

POTOP

Iz poljščine prevlel
DR. RUDOLF MOLE

Da govorimo resnico, Kokoška, se je tudi meni od začetka čudno zdelo, ker se mi zdi, kakor bi jih hotel napraviti za stražnike nad menoj."

"Moraš se jim prilagoditi in se jim globoko klanjati."

"Naj te kuga prej zaduši. Tiho bodi, ker me to srdi! Oni se bodo meni klanjali in služili. Prapor bo gotov na vsak poziv."

"Nekdo drugi bo zapovedoval temu praporu. Zendi mi je pripovedoval, da je med njimi neki polkovnik... Pozabil sem že ime... Volodijovski ali tako nekako? On jih je vodil pri Šklovu. Borili so se baje dobro, a so jih naklestili!"

"Slišal sem tudi jaz o nekem Volodijovskem, slavnem vojaku... Toda evo, Vodokte se že vidi."

"Hej, dobro je tem ljudem na tej žmudji, ker povsod je vzoren red. Stari je moral biti vzgleden gospodar... In dvor se odlikuje, kakor vidim. Tu jih tudi noben sovražnik ne požiha, torej lahko tudi zidajo."

"Mislim, da ona še nič ne ve o oni prešernosti v Lubiču," je rekel kakor sam sebi Kmitic.

Potem se je obrnil k tovarišu:

"Moj Kokoška, ukazujem tebi in ti ponovi še enkrat drugim, da se morate tu obnašati dostojno, a kdor se le najmanj spozabi, ga razsekam, kakor mi je Bog mil!"

"No, ali so te obrzdali?"

"Obrzdali, ne obrzdali—sicer pa!"

"Sicer pa bomo videli," reče flegmatično Kokosinski.

"Pokaj za bičem!" je zavpil na voznika.

Hlapec sedeč na vratu srebrnega medveda, je zavijtel bič in zapokal zelo dobro, drugi vozniki so sledili njegovemu zgledu in dospeli med trušcem veselo, razposajeno, kakor bi bil pust.

Poskakali so s sani in vstopili v vežo, veliko kakor žitnica, nepobeljeno, in od tod jih je vedel gospod Kmitic v obednico, ki je bila opremljena kakor v Lubiču, obložena s črepljanimi pobite zverjadi. Tu so obstali ter marljivo in zvedavo gledali na duri sosednje sobe, skozi katera je imela priti gospodična Aleksandra. Medtem so se med seboj tiho razgovarjali, kakor bi bili v cerkvi, najbrž so se spomnili opominov gospoda Kmitica.

"Ti si zgovoren, dečko," je šepetal gospod Uhlik Kokosinskemu, "ti jo pozdraviš v našem imenu."

"Razmišljal sem že med potom o tem," je odgovoril gospod Kokosinski, "toda ne vem, če pojde dovolj gladko, ker me je Andrej motil v konceptu."

"Le pogumno! Kar bo, pa bo! Evo, že gre!..."

Gospodična Aleksandra je res vstopila in se nekoliko ustavila na pragu, kakor bi jo bilo osupnila tako velika družba. A tudi gospod Kmitic je za hip obstal kakor kamen ob pogledu na njeno krasoto, ker jo je do sedaj videl samo zvečer, a po dnevu se mu je zdela še mnogo lepša. Njene oči so imele barvo plavice, črne obrvi nad njimi so se odbijale od belega čela kakor ebenovina, a plavi lasje so se lesketali kakor krona na kraljevi glavi. In zrla je pogumno, ne da bi povešala pogled, kakor gospodinja, ki sprejema goste v svojem domu, z jasnim obrazom, ki se je odbijal še jasneje od črne jopice, obrobene s hermelinom. Tako ponosne in vznemirjene gospodične še niso videli ti vo-

jaki, ki so bili navajeni druge vrste žensk; stali so v vrsti po predpisu kakor v praporu, cepetali z nogami in se tudi po vrsti klanjali. Gospod Kmitic pa je stopil naprej, poljubil nekočkrat njeni roki in rekel:

"Evo, pripeljal sem ti, moj zaklad, svoje tovariše, s katerimi sem prebil zadnjo vojno."

"To je velika čast zame," je odgovorila Bilevičevna, "da lahko sprejemam v svojem domu tako ugledne viteze, ki mi je o njih kreposti in izbornih navadah že pripovedoval gospod praporščak."

Po teh besedah je prišla s koncem svojih prstičev svojo suknjico, je nekoliko dvignila in se priklonila z nenavadno resnostjo; gospod Kmitic je kar grizel ustnice, obenem pa se je veselil, da govori njegova deklica tako pogumno.

Čestiti kavalirji pa so venomer cepetali z nogami in obenem drezali gospoda Kokosinskega.

"Hejda! Stopi naprej!"

Gospod Kokosinski je stopil naprej, zakašljal in začel takole:

"Jasno velmožna gospodična komornica..."

"Logarjeva," je popravil Kmitic.

"Jasno velmožna gospodična logarjeva in nam zelo milostiva dobrotnica!" je ponovil zmehdeni gospodar Jaromir, "oprosti, gospodična, če sem se v dostojanstvu zmotil..."

"To je nedolžna zmotja," je odgovorila gospodična Aleksandra, "ki nikakor ne more škodovati tako zgovornemu vitezu..."

"Jasno velmožna gospodična logarjeva, dobrotnica, in nam zelo milostiva gospa!... Ne vem, kaj naj v imenu vsega Oršanskega bolj proslavljam, ali nenavadno lepoto in krepost gospodične dobrotnice ali neizrečeno srečo ritmojstra in tovariša našega, gospoda Kmitica. Zakaj čeravno bi šinil do samih oblakov... samih, pravih, oblakov..."

"I zlezi že vendar enkrat s teh oblakov!" je zakričal Kmitic.

Na to so vitezi prasnili v ogromen smeh in spomnivši se ukaza Kmitičevega, se z rokami prijemali za brke.

Gospod Kokosinski je bil popolnoma zmeden, zardel je in rekel:

"Pozdravljajte sami, pogani, če me že motite!"

Vtem je prišla gospodična Aleksandra zopet s konci svojih prstov suknjico.

"Gospodom gotovo ne bi oprostila tega govora," je rekla, "storim pa zato, ker vem, da sem nevedna teh poklonov, ki mi jih delate v imenu vsega Oršanskega."

Vnovič se je priklonila z nenavadno resnobo, a oršanskim pretepačem je bilo nekako tesno v navzočnosti te dvorne gospodične. Izkušali so se pokazati kolikor mogoče vladne, a ni šlo. Torej so se jeli vleči za brke, mrmrati, staviti roke na sablje, dokler ni Kmitic rekel:

"Prišli smo sem za zabavo, da bi te vzeli s seboj in se peljali skozi gozde v Mitrune, kakor smo se včeraj dogovorili. Sanenec je dober, pa tudi mrzlo vreme nam je Bog dal."

"Poslala sem že teto Kulvičevno v Mitrune, da bi nam pripravila obed. Sedaj pa malo počakajte, gospoda, da se nekoliko topleje oblečem."

Rekši se je obrnila in odšla, Kmitic pa je skočil k tovarišem.

"No, kaj, drage ovčice? Ali ni kneginja? ... Kaj, Kokoška, rekel si, da me je obrzdala, čemu si pa stal kakor šolarček pred njo? ... Kje si videl njejen enako?"

"Ni bilo treba mi puhati v usta, saj pa ne zanikam, da se nisem nadejal, da bom govoril taki osebi."

"Rajni komornik," je rekel Kmitic, "je več presedel z njo v Kejdanah na dvoru kneza vojvode, ali pa pri Hlebovičih in tam se je naučila tega lepega vedenja. Toda njena krasota—kaj? ... Še besede si ne upate izgovoriti!"

"Pokazali smo se prave bedake!" je rekel jezno Ranicki, "a največji bedak je Kokosinski."

"O, izdajalec! Mene si suval z laktom, a bolje bi bilo, da si sam odprl svoja namazana usta!"

"Mir, ovčice moje, mir!" je rekel Kmitic. "Občudujete lahko, a pripraviti se ne smete!"

"Jaz bi zanj skočil v ogenj!" je zavpil Rekut. "Ubij me, Andrej, ali tega ne preklečem!"

Kmitic seveda ni mislil ubijati, nasprotno, zadovoljen je bil, vihal brke in zmagovalno zrl na tovariše. Medtem je vstopila gospodična Aleksandra, s kunjo čepico na glavi, pod njo se je zdel njen obraz še jasnejši. Stopili so ven na hodnik.

"Torej s temi sanmi se bom vozila?" je vprašala gospodična, "kažoč na srebrnega medveda, tako ličnih sani še svoj živ dan nisem videla."

"Ne vem, kdo se je vozil prej v njih, ker so uplenjene. Sedaj se bova vozila midva kakor nalašč, ker je v mojem grbu vpodobljena gospodična na medvedu. So še drugi Kmitiči, ki imajo za pečat zastave, toda ti izhajajo od Filona Kmitiča Černobilskega, a ta ni bil iz rodovine, iz katerih izhaja večina Kmitičev."

"A kdaj si dobil tega medveda, gospod?"

"I, sedaj, že v tej vojni. Mi, bedni pregnanci, ki smo izgubili svoja posestva, imamo le to, kar nam vojna da za plen. Ker sem pa tej gospe verno služil, me je tudi nagradila."

"Daj Bog srečnejšo, zakaj ta deli nagrade le poedinim, a domovini izžema solze iz oči."

"Bog in hetman tudi to izpremenijo."

S temi besedami jo je Kmitic zagnil z ogrinjalom, krasnim, iz belega sukna in podšitim z belo ovčjo kožo. Potem je sam sedel ter kriknil vozniku "Poženi!" in konji so se takoj spustili v dir.

V naglem diru je mrzel veter udarjal v njuna obraza, zato sta obmolnila; slišal se je le švist zmrzlega snega pod sanmi, prskanje konj, topot in krik voznikov.

Naposled se je gospod Andrej sklonil k Olenki:

"Dobro, gospodična?"

"Dobro," je odgovorila, dvignila rokv ter ga pritisnila k ustom, da bi se zavarovala pred mrzlo sapo.

Sani so dirjale kakor vihar. Dan je bil jasan, mrzel. Sneg je migotal, kakor bi kdo sipal nanj iskre. Od belih hišnih streh, podobnih snežnim kupom, se je dvigal v visokih stolpeh rožnat dim. Jate vran so poletavale pred sanmi sredi brezlistnega občestnega drevja in presunljivo krakale. Dve staji za Vodoktami so dospeli na široko cesto, v temen gozd, ki je stal nem, resen in tih, kakor bi spal pod snežno težo. Drevesa, ki so migotala pred očmi, so se zdela, kakor bi hoteli zbežati nekam nazaj za sani; oni pa so leteli vedno hitreje in hitreje, kakor da hoteli konji peruti. Od take vožnje se glava meša in objema te omotica, a objela je tudi gospodično Aleksandro. Naslonila se je nazaj, zaprla oči in se popolnoma vdala naglemu diru. Čutila je sladko onemoglost in zdelo se ji je, da jo je

drvi zdaj kakor vihar, a ona omedleva in nima moči, da bi se upirala, da bi kriknila... In lete, lete čim dalje hitreje... Olenka čuti, da jo objemajo nekake roke... čuti naposled na svojih ustnicah nekak žgoč pečat... oči se ji nočejo odpreti, kakor bi bila v sanjah. In lete, lete! Iz teh sanj jo je zbudil šele vprašujoči glas:

"Ali me ljubiš?"

Odprla je oči:

"Kakor lastno dušo!"

"In jaz na smrt in življenje!"

In vnovič se je sklonila Kmitičeva kučma nad kunjino čepico Olenkino. Sedaj ni sama vedela, kaj jo bolj opaja, ali poljubi ali ta začarana vožnja.

In leteli so dalje in vedno skozi gozd, gozd. Drevje je bežalo za njimi kakor celi polki. Sneg je škripal, konji so prskali, a ona dva sta bila srečna.

"Hotel bi leteti tako do konca sveta!" je zavpil Kmitic.

"Kar midva delava, je greh!" je šepnila Olenka.

"Kakšen greh! Daj mi še grešiti."

"Ni mogoče. Mitrune niso več daleč."

"Daleč ali blizu, vseeno."

In Kmitic se je dvignil s saneh, dvignil roki kvišku in začel kričati, kakor ne bi mogel skriti v polnih prsih radosti:

"Hej-ha! Hej-ha!"

"Hej! Hop! Hoop! Ha!"

so se odzvali tovariši z zadnjih sani.

"Čemu tako kričite, gospoda?" je vprašala.

"No, kar tako, od radosti! No, zakriči tudi ti, gospodična!"

"Hej! Ha!" se je razlegel dekliski tenki glasek.

"Moja kraljica, padem ti k nogam!"

"Družba se bo smejala."

Potem je prevzelo vse glasno veselje, blazno, kakor je bila tudi vožnja blazna. Kmitic je začel prepevati:

Gleda deklica, gleda iz dvora, na bujno polje.

"Mat! vitež! gredo iz gozda, ah sreče moj!"

"Hčerka ne gledaj—z rokami raje zakrij si oči,

ker ti srcece iz prsi za njimi na vojno pohiti."

"Kdo te je naučil tako lepih pesmi?" je vprašala gospodična Aleksandra.

"Vojna, Olenka. V taboru smo si prepevali iz hrepenenja."

Daljši razgovor je pretrgal glasen klic iz zadnjih sani: "Stoj! Stoj! Hej tam stoj!"

Gospod Andrej se je obrnil srdito in začudeno, kaj je moglo priti tovarišem v glavo, da vpijejo na nju in ju zadržujejo, ko je nekoliko korakov za sanmi ugledal jezdeca, bližajočega se z urnimi skoki.

"Za Boga! To je moj ritmojster Soroka; nekaj se je moralo pripetiti!" je rekel gospod Andrej.

V tem se je stražmojster približal, ustavil konja tako, da se je skoraj vsedel, in začel govoriti z zasoplim glasom:

"Gospod ritmojster! ..."

"Kaj je, Soroka?"

"Upita gori; bajejo se!"

"Jezus Marija!" je kriknila Olenka.

"Ne boj se, gospodična! ... Kdo se baje?"

"Vojaki z meščani. Na trgu je požar! Meščani so se razsrdili in so poslali po posadko v Ponievez, jaz pa sem skočil sem k vaši milosti. Komaj sopenem ..."

Med tem pogovorom so dospeli sani od zadaj; Kokosinski, Ranicki, Kulvič-Hippocentaurus, Uhlik, Rekut in Zend so skočili v sneg in opkolili razgovarjajoče se.

"Za kaj je šlo?" je vprašal Kmitic.

"Meščani niso hoteli dati obrokov ne konjem, ne ljudem, ker ni bilo pismenega navodila. Vojaki so začeli s silo jemati. Oblegali smo župana in one, ki so se utaborili na trgu. Začelo se je požigati in požgali smo dve hiši. Sedaj je grozen

Razprodaja!

Naša avgustova razprodaja se bliža koncu. Na rokah imamo nekaj še prav poceni predmetov. Poslužite se te izvanredne prilike, ki se vam ne nudi vsak dan

A. Grdina & Sons

6019 St. Clair Ave.

15301 Waterloo Rd.

HEnderson 2088

sunder in bajejo plat zvona..."

Kmitičeve oči so se začele srdito svetiti.

"Torej moramo tudi mi na pomoč!" je zakričal Kokosinski.

"Meščani žalijo vojsko!" je vpil Ranicki, kateremu so rdeče, bele in temne maroge takoj pokrile ves obraz. "Šah, šah! Gospoda!"

Zend se je zasmel prav tako, kakor se zasmaje sova, da so se konji prestrašili. Rekut pa je dvignil oči kvišku in pisal:

"Bij, kdor v Boga verjame! Z dimom kramarje!"

"Molčite!" je zagrmel Kmitic, da je kar odmevalo po gozdu in najbližje stoječi Zend se je zavrtel, kakor bi bil pijan.

"Tam ni nič za vas, tam ni treba boja! ... Sedite v dvoje sani, meni pustite ene in idite v Lubič. Tam čakajte, če bi morda poslal po pomoč!"

"Kako to?" je ugovarjal Ranicki.

Toda gospod Andrej mu je položil roko na vrat in le še z očmi strašno zablisal.

"Ni besede več!" je rekel grozno.

Obmolknili so. Videlo se je, da so se ga bali, dasi so bili navadno zelo zaupni z njim.

"Vrni se, Olenka, v Vodokte," je rekel Kmitic, "ali pa pojdi po teto Kulvičevno v Mitrune. Pa, naša zabava se ni posrečila. Vedel sem, da oni tam ne bodo mirovali... Toda kmalu bo tam mirneje, čim odleti par glav. Zdravstvuj, gospodična, in bodi mirna, pospešil bom povratek ..."

Rekši ji je poljubil roko in jo zavil v kožu. Potem je sedel v druge sani in zavpil na voznika:

"V Upito!"

(Dajje prihodnjič.)

Zopet eden fantov padel z drevesa

Oaklyn, N. Y., 24. avgusta. Kenneth Dreisbach, 13 let star, je padel danes z drevesa, na katerem je sedel že dalj časa. Zgubil je ravnotežje. Precej kosti si je polomil pri padcu, in bo ostal pohabljenec najbrž za celo življenje. Starši so mu dovolili iti sesti na drevo.

Petdnevno delo za železničarje

Moskva, 24. avgusta. Odbor ljudskih komisarijev je odredil, da vsi železničarji v Rusiji delajo samo 5 dni na teden. Odredba stopi v veljavo 1. septembra.

Hiša na ogled

Oglejte si novo in moderno hišo na 18515 Keewanne Ave., (zadaj za pošto). Odprta vsaki dan od 9. jutraj do 10. zvečer. Delo slovenkega stavbenika August Kauška. (x)

Slad! Hmelj! Slad!

Najfinejše blago, toda najnižje cene!

Red Top hmelj	48c	Blue Ribbon	59c
Red Top, mešan	48c	Puritan Malt	59c
American Beauty	48c	Phila. sled v kvortih	15c
Buckeye, mešan	48c	Ječmen, žgan	12c
Buckeye H. F.	48c	Hmelj, tri unče	12c
Gesundheit, H. F.	49c	Kape za stekl., 12 duc.	20c
Gesundheit, navaden	45c	Steklenice, pol gal.	12c
Weinerstein, H. F.	55c	Steklenice, fifths, doz.	65c
Flash, H. F.	45c		

In mnogo drugih predmetov po najnižjih cenah.

Joseph Smole

6112 Glass Ave.

MOŠKA OBLEKA

vestno sčiščena in zlikana samo za 80 c

Ako pridemo na vaš dom iskat in nazaj pripeljemo, pridenite še 20c

The Frank Mervar Co.

SLOVENSKA ČISTILNICA

5921 Bonna Ave. Tel. HEnderson 7123

Odprto do 8. ure zvečer

Zakaj si podaljšati bolezen?

\$10.00 X-zarkir preiskava za \$1.00

Za hitro in gotovo olajšanje akutnih in kroničnih boleznih, moških in žensk, se poslužite z Doktor Bailey-jem, ki je z uspehom zdravil tisoče ljudi v zadnjih 30 letih. Vse bolezni v krvi, koži, hemoroide, otrpanje žil, v želodcu, pljučih, odprtih ranah, visok pritisk krvi, ledice, kronično gnojenje, hitro ozdravimo. Ker se nahajamo v kraju, kjer ni drag rent, imamo lahko nizke cene. Če se sami zdravite, ali rabite zdravila napravnino, je nevarno.

Doktor BAILEY "specialist"

Soba 402, 737 Prospect Avenue, Cleveland, O.

Uradne ure: 9:30 do 7:30 dnevno, ob nedeljah samo po dogovoru. Mi govorimo slovensko

Izdelujem vsakovrstna CEMENTNA DELA kot: hodnike, driveway, garaže itd., na lahka odplačila. Delo izvrstno, točno in garantirano, ter ste lahko gotovi, da boste popolnoma zadovoljni. Se priporočam

A. MALNAR

1119 Addison Rd.

ENDicott 4371

MODERNO UREJENA UNLIŠKA PEKARNA

Se priporočam slovenskim in hrvatskim gospodinjam za nakup pristno domačega pečiva, kot kruh, piškote, žentovanske kolače za vse prilike.

JOHN BRADAČ

6413 St. Clair Ave.

V Slovenskem Narodnem Domu